

[KRITIKK](#) | [KOMMENTAR](#) | [NYHETER](#) | [ARTIKLER](#) | [ARKIV](#)

Oppdatert 25. februar kl 15:47

Kunstkritikk

PEDER LUND | CATHERINE OPIE

Misty Clouds

Bodil Furu

Galleri K, Oslo

11. februar - 6. mars 2011

RELATERTE ARTIKLER

[Den Norske Opra ligger ikke i Bjørvika](#)

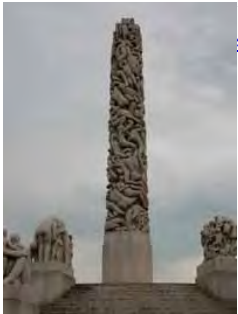
17.03.10

Søndag 7. mars avholdt Den Norske Opra sin åpningsforestilling Orfeus i en leilighet i Oslo gate 7. Den Norske Opra...

[Screen-pris til Bull.Miletic](#)

16.03.10

Video under Oslo Screen Festival 2010 ble gitt til filmen Par Hasard av kunstnerduoen Bull.Miletic. Prisen... [brukere](#)

Hvor mye inderlighet og eller faenskap betrakteren enn får ut av filmene til Bodil Furu er også tvilen en konstant...

[Nye anmeldelser i Aftenposten, Dagsavisen og Stavanger Aftenblad](#)

20.04.07

Anmeldelser av Runa Islam på Museet for samtidskunst, Bodil Furu på Galleri K, Munch-museets Egon Schiele-utstilling og Øystein Tømmerås på...

[Flaggfabrikken presenterer](#)

27.09.05

Kunstnerfellesskapet Flaggfabrikken starter sitt nye månedlige arrangement på Landmark med foto, video og dj. Kunstnerfellesskapet Flaggfabrikken starter sitt nye månedlige...

KRITIKK

21.02.11

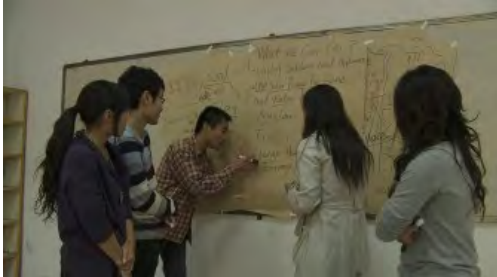
Kontrasterende verdensblikk i kulldis

Av [Geir Haraldseth](#)

Bodil Furu, *Misty Clouds I*, 2010, HD video, 52 min. Foto: Cecilie Semec.

Mange av dagens kunstnere tar utgangspunkt i dokumentaren som form når de jobber med film og video, og sjangeren har dominert mange av de større internasjonale utstillingene de siste årene. Biennalene i São Paulo og Berlin er gode eksempler på dette, enten med fortegn som «politikk» eller «virkelighet». Bodil Furu *Misty Clouds*, en knapp times lang video, tar utgangspunkt i et dokumentarisk formspråk og består for det meste av intervjuer med mennesker i den sterkt forurensede byen Taiyuan, nord i Kina. En kvinne har utviklet kronisk hoste etter å ha pustet inn den grå luften. En ung mannlig student full av idealisme og engasjement for hva man kan gjøre for miljøet deler sine tanker og henvender seg til kamera på engelsk. En mor og datter diskuterer ved kjøkkenbordet og deler minner om hvordan naturen og byen var for ti, tjue år siden, og hvordan alt har forandret seg over de siste årene. De snakker om datterens valg av utdanning og hennes håp for fremtiden. En gruppe studenter presenterer ulike miljøproblemstillinger fra området. Kan man flytte fabrikkene i Taiyuan for å unngå forurensning? De unge studentene snakker engelsk og øver seg på det fremmede språket med hverandre, som man gjør på en utdanningsinstitusjon. En ung kvinne med en rosa sekk på ryggen sykler ut av den forurensede byen til landsbygda for å intervjuer en lokal bonde mens hun introduserer ham og oss for sin drøm, en økologisk gård hvor driften dikteres av etiske rammer og linjer. En ganske standard situasjon for en dokumentar, hvor en utenforstående kartlegger en situasjon med feltintervjuer.

Bodil Furu, *Misty Clouds VI*, 2010, HD video, 52 min. Foto: Cecilie Semec.

Men, Furu introduserer også mer poetiske segment som deler opp intervjuene og viser oss et par, en mann og en kvinne, som skildres mer lyrisk. De forteller heller ikke sine personlige historier som de andre ansiktene i videoen, men uttrykker seg gjennom dikt eller stiliserte samtaler. Her finner man noen av de vakreste bildene i Furus video, særlig et segment hvor de to tar seg gjennom en eng på et platå og en voice-over leser et dikt.

Videoen viser også årsaken til mesteparten av forurensningen i Shanxi-provinsen, nemlig kullgruvene. Furu følger noen gruvarbeidere som forteller om sine arbeidsvilkår og kullelets stilling i Kina. De to verdenene, kullgruven og byen, overlapper hverandre på et subtilt plan gjennom hele verket da alle snakker om forurensning samtidig som byen er dekket i grå tåke, noe som gir vakre, men melankolske bilder. Det mest dramatiske øyeblikket kommer når en flomulykke i en gruve dukker opp på tv-en i leiligheten til den tidligere nevnte moren og datteren.

Kontrastene mellom intervjuene og de mer poetiske bildene i videoen ikke uvanlige virkemidler innenfor film eller dokumentar, men i *Misty Clouds* skjer det noe usedvanlig. Furu tegner et samfunn som er avhengig av kull, hvor mange av samtalene kretser rundt kullelets viktighet i det kinesiske samfunnet, som minner om bilder og historier fra den industrielle revolusjonen, samtidig som globalisering sørger for at verdier og konsepter som økologisk gårdsbruk entrer dialogen og påvirker en generasjon av studenter som behersker engelsk. En kollisjon over århundrene sett fra den vestlige verdenen, men normal hverdag i Taiyuan.

Bodil Furu, *Misty Clouds III*, 2010, HD video, 52 min. Foto: Cecilie Semec.

Denne kontrasten kommer også frem da Furu viser hvordan de ulike institusjonene fungerer, fra de formelle institusjonene som skole og jobb, til de uformelle institusjonene som familie og sosiale sirkler. Her kommer forholdet mellom individet og gruppen fram. Individet presenteres som maktesløst i de ulike institusjonene, noe som virker frustrerende på de ulike menneskenes hverdag, og spesielt de unge studentene forholder seg til et mer vestlig syn på hva en person kan utrette. I vesten har man over lang tid investert mer og mer makt i individet for å utvikle denne som konsument. Den unge kvinnen som vil starte en økologisk gård, propagerer vestlige ideer, mens gruvarbeideren siterer Mao Zedong.

I det siste har den underholdende slovenske populærfilosofen Slavoj Žižek tatt for seg det vestlige konsumeridealet som inkluderer humanitært arbeid, miljøspørsmål og veldedighet i prislappen for en økologisk gulrot eller en flaske vann, noe som kontrasteres av det faktiske behovet for å endre situasjonen i Taiyuan. Her abstraheres ikke denne mekanismen slik den ofte gjør i den vestlige verden, men får et presserende nærvær i de disige bildene Furu velger å vise.

Bodil Furu, *Misty Clouds IV*, 2010, HD video, 52 min. Foto: Cecilie Semec.

Formen på Furus videoverk er på sitt mest spennende når kunstneren balanserer mellom det som har definert Kinas fortid og konsekvensene av Kinas globale nærvær ideologisk og språklig. Furus video er både statisk og poetisk, noe som ikke skaper de største brytningene, men mens mange samtidige kunstnere som også drar nytte av et dokumentarisk språk kan rote seg bort i sjangeren, klarer Furu å jobbe med materialet i nesten en time uten å vippe av pinnen. Furus metode er lik den unge biologspiren som vi møter i videoen som samler inn informasjon i felten, som nøysomt setter opp sin målemaskin og innhenter resultater. Uttrykket ligger veldig nært det dokumentariske, men hun klarer allikevel å bøye sjangeren når hun dweler ved visse bilder, introduserer poetiske segmenter, og serverer disse rytmisk over tid.

Misty Clouds vises som en stor projeksjon i det indre rommet av galleriet, som kanskje skal minne litt om en kinosal. En strammere presentasjon av videoen i visningsrommet hadde verket virkelig fortjent. Utstillingen inneholder også et annet verk av Furu, *OPERA* (2008), som vises på en flatskjerm i det første rommet og blir en faksmileversjon av filmen som er en del av det offentlige kunstprosjektet for Den Norske Opera og Ballet. Det gamle operabygget som lå midt i Norges politiske smørøye på Youngstorget utforskes og igjen bruker Furu en blanding av det dokumentariske og poetiske, men her er Furus inngrep tydeligere, hvor politiske formuleringer rundt den dramatiske kunsten flimrer over displayet. Furus balansegang er virkningsfull, men krever også et visningsrom som tar materialet og formatet på alvor.

Bodil Furu, *Misty Clouds II*, 2010, HD video, 52 min. Foto: Cecilie Semec.

[Vis leserinnlegg \(0\)](#)[Skjul leserinnlegg](#)[Skriv leserinnlegg](#)[Skriv ut](#)[e-mail](#)
[Del](#)

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [Digg](#)
- [del.icio.us](#)
- [Tumblr](#)
- [StumbleUpon](#)
- [LinkedIn](#)
- [MisterWong](#)
- [Google Bookmarks](#)
- [MySpace](#)
-